

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.111/2021/4. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

ügyvéd1 (cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

ügyvéd2 (cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 15. sorszám alatt

A per tárgya:

személyiségi jogi igények érvényesítése

Az elsőfokú bíróság:

Kaposvári Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

25.P.20.119/2021/14. számú ítélet

Ítélet

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és azt állapítja meg, hogy az alperes a 2020. november 5. napján kelt "érdekelt1 problémák" tárgyú egyéb érdekelt1 érdekelt5nak írt levelében annak valótlan híresztelésével sértette meg a felperes jóhírnevét, hogy "felperest, a Kórház gazdasági igazgatóját bilincsben vitték ki a érdekelt3ból a dolgozók szeme láttára, csalás gyanúja miatt".

Mellőzi a felperes becsülethez fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítására vonatkozó rendelkezést.

Elégtételadásként arra kötelezi az alperest, hogy az egyéb3 (székhelye: cím7., egyéb érdekelt1 érdekelt5nak címezve) és az Országos érdekelt3i Főigazgatóság (székhelye: cím5, egyéb1 Országos érdekelt3-főigazgatónak címezve) részére tizenöt napon belül magánlevélben küldje meg a jogerős ítélet rendelkező részét.

Az alperest terhelő marasztalás összegét 500.000 (ötszázezer) forintra, és ennek az elsőfokú ítélet szerinti késedelmi kamatára leszallítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek tizenöt napon belül 29.000 (huszonkilencezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Kötelezi a feleket, hogy fizessenek meg az államnak – az illetékes állami adóhatóság felhívására – személyenként 12.000 (tizenkettőezer) forint le nem rótt csatlakozó fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes a perbeli időszakban a Kórház gazdasági igazgatója volt, az alperes az kft. Kft. tagja és egyben ügyvezetője. A érdekelt3 2006 év óta határozatlan időre szóló helyiségbérleti szerződéssel bérbeadóként biztosította az kft. Kft. részére az általa végzett szakorvosi szűrővizsgálatok elvégzéséhez szükséges helyiségeket. A érdekelt3 a bérleti szerződést 2019. június 23-i hatállyal felmondta.
- [2] Az alperes 2020. november 5. napján az kft. Kft. e-mail címéről levelet küldött egyéb érdekelt1, az egyéb3 (egyéb2) érdekelt5a részére, amelyben a felperessel kapcsolatban az alábbi kijelentéseket fogalmazta meg:
- [3] „felperest, a Kórház gazdasági igazgatóját bilincsben vitték ki a érdekelt3ból a dolgozók szeme láttán, csalás gyanúja miatt. Most megint ugyanabban a pozícióban dolgozik egyéb érdekelt2 karöltve.”
- [4] Az egyéb2 a panaszlevelet megküldte az érdekelt6 (szervezeti átalakulás folytán jelenleg Országos érdekelt3i Főigazgatóság) főigazgatója, érdekelt2 részére azzal a megkereséssel, hogy a panaszlevélben szereplő információk valóságtartalmát a érdekelt3 főigazgatója és az intézmény működése tekintetében vizsgálja ki. A megkeresésről és a panaszlevélről nyolc további személy kapott másolatot, a levélben írtakra érdekeltnek, a érdekelt3 főigazgatójának is nyilatkoznia kellett.
- [5] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy a levél azon állításával, miszerint „felperest, a Kórház gazdasági igazgatóját bilincsben vitték ki a érdekelt3ból a dolgozók szeme láttára, csalás gyanúja miatt”, az alperes elsődlegesen a becsületét és a jóhírnevét, másodlagosan a jóhírnevét sértette meg. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogsértés abbahagyására, tiltsa el a további jogsértéstől, kötelezze megfelelő elégtétel adására olyan módon, hogy a keresetlevelében megszövegezett helyreigazító közleményt küldje meg az egyéb2 érdekelt5ának és az Országos érdekelt3i Főigazgatóság főigazgatójának, továbbá marasztalja 800.000 forint sérelemdíjban, és annak 2020. november 5. napjától számított késedelmi kamatában. Keresetében arra hivatkozott, hogy az alperes a levélben személyére nézve valótlan, becsületét és jóhírnevét sértő kijelentéseket tett, amelyek alkalmasak arra, hogy a érdekelt3 fenntartójában személyével és munkavégzésével kapcsolatban kétségeket ébresszenek. Hangsúlyozta, hogy vele szemben sem szabálysértési eljárás, sem büntetőeljárás nem folyt, kényszerintézkedés alkalmazására sem a érdekelt3ban, sem máshol egyetlen alkalommal sem került sor.
- [6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a per tárgyát képező levelet az kft. Kft. ügyvezetőjeként írta, az esetleges jogsértésért ezért nem ő, hanem az általa képviselt gazdasági társaság felelős. Másodlagos hivatkozása szerint a nyilatkozat méltányolható közérdekből, a közügyek vitatásával összefüggésben történt

véleménynyilvánításnak minősül, a felperes közszereplő, aki a levélben foglalt, indokolatlanul sértőnek vagy bántónak nem tekinthető bírálatot köteles eltűrni. A levél – amely alapvetően arra hívta fel a figyelmet, hogy a érdekelt3 vezetése nem jó irányba halad, amikor a szűrővizsgálatokat nem az kft. Kft.-vel végezteti – nyilvánosságra nem került, annak címzettje a érdekelt3 fenntartó szerve, így az általa tett kijelentés nem alkalmas arra, hogy a címzett tájékoztatlanságát kihasználva a felperesről kedvezőtlen véleményt alakítson ki. A felperest így nem érte olyan hátrány, amely sérelemdíj megítélését indokolná.

- [7] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a 2020. november 5. napján kelt „Zalaegerszegi érdekelt3 problémák” tárgyú egyéb érdekelt1 érdekelt5 részére írt levelében tett kijelentésével a felperes személyiségi jogát, becsületét és jóhírnevét megsértette. Kötelezte az alperest a jogsértés abbahagyására, eltiltotta a további jogsértéstől, továbbá kötelezte arra, hogy két napon belül elégtételként az egyéb3 (székhely: 1055 Budapest, Szalay utca 10-14., egyéb érdekelt1 érdekelt5 Asszonyoknak címezve) és az érdekelt6 (székhely: cím5, érdekelt2 Főigazgatónak címezve) részére küldjön írásba foglalt közleményt, amely közleményben adjon megfelelő, az elkövetett jogsértést helyreigazító elégtételt saját költségén. Marasztalta az alperest 800.000 forint sérelemdíjban, ennek 2020. november 5. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatában, valamint az elsőfokú eljárás költségeiben.
- [8] Határozatának indokolásában felhívta a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) személyiségi jogokra és megsértésük szankcióira vonatkozó rendelkezéseit. Arra a következtetésre jutott, hogy az alperes panaszlevelében nem az kft. Kft. ügymenetébe tartozó problémákat vetett fel, ezért az elküldésére használt elektronikus levélcímtől függetlenül az állapítható meg, hogy azt nem a gazdasági társaság képviselőjeként, hanem saját nevében írta. Úgy ítélte meg, hogy a felperes, mint a érdekelt3 gazdasági igazgatója nem közszereplő, de nem is nyilvánult meg olyan közérdekű, társadalmi érdeklődésre számot tartó kérdésekben, melyre tekintettel őt ez a státusz illetné meg.
- [9] A levél felperesre vonatkozó közléseit megvizsgálta és a lefolytatott bizonyítás eredménye alapján azt állapította meg, hogy az első kijelentés valótlan és sértő tényállítás. A Zala Megyei Rendőr-főkapitányság és a Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Iroda a bíróság megkeresésére azt a tájékoztatást adta, hogy 2015. január 1. napjától 2021. június 7. napjáig a Kórházban a felperes vonatkozásában nem történt előállítás, kényszerintézkedésre nem került sor. A kijelentés a felperesre nézve sértő, mert arra utal, hogy olyan súlyú bűncselekményt követett el, mely szükségessé tette, hogy a rendőrség a munkahelyéről kényszerintézkedést alkalmazva vigye el. Az alperes értesülései más személytől származtak, ezért az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a jóhírnév megsértését a felperest sértő valótlan tény híresztelésével követte el.
- [10] Az alperes levelének következő mondatával kapcsolatban úgy foglalt állást, hogy azzal a felperessel szemben becsületsértést is elkövetett, mivel a „most megint ugyanabban a pozícióban dolgozik egyéb érdekelt2 karöltve” mondat megfogalmazása arra enged következtetni, hogy az alperesnek az a véleménye, miszerint a felperes a gazdasági vezetői pozícióját betöltve továbbra is ugyanúgy fog eljárni, és ugyanolyan magatartást fog tanúsítani, mint korábban.
- [11] Az elsőfokú bíróság mindezek alapján megállapította, hogy az alperes a felperes személyiségi jogát, mind a becsületét, mind a jóhírnevét megsértette, eltiltotta az alperest a további jogsértéstől, kötelezte annak abbahagyására és megfelelő elégtételként helyreigazító közlemény megküldésére az egyéb2 érdekelt5a és az érdekelt6 főigazgatója részére. A sérelemdíj mértékét arra figyelemmel határozta meg, hogy az alperes a levelet a érdekelt3 fenntartójának küldte meg, így számítania kellett arra, hogy az abban foglaltak kivizsgálása

során az általa tett kijelentéseket szélesebb körben megismerhetik. Cselekménye alkalmas volt arra, hogy a felperessel, illetve munkavégzésével kapcsolatban kétséget és bizalmatlanságot ébresszen.

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a sérelemdíj összegének 200.000 forintra való leszállítását kérte. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy passzív perbeli legitimációja nincsen, a felperes tévesen perelte, a per helyes alperese az kft. Kft. A per tárgyát képező levél az kft. Kft. és a Kórház között fennállt szerződéses viszonyral kapcsolatos problémákat írja le, fő témája, hogy a érdekelt⁷ vezetésével működő érdekelt³ az kft. Kft. által végzett lakossági szűrővizsgálatokat megszüntette, maga a felperes is úgy tekintette, hogy a levél a bérleti szerződés felmondásának vélhető folyamánként a cég vezetője részéről került megírásra és az kft. Kft. elektronikus levelezési címéről elküldésre. Az egyéb² is az ügyvezető bejelentéseként tekintett a levélre, őt az kft. Kft. képviselőjeként jelölte meg. Hangsúlyozta, hogy valótlan tény a felperesről nem állított, nyilatkozata véleménynyilvánítás szintjén került megemlítésre, méltányolható közérdekből, közügyek vitatásával összefüggésben, az kifejezőmódjában nem volt indokolatlanul bántó vagy sértő, ezért a felperes személyiségi jogait nem sértette meg. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a felperes becsületének megsértését a „most megint ugyanabban a pozícióban dolgozik egyéb érdekelt² karöltve”, közlés tekintetében is megállapította, azonban a felperes ezt nem tette a per tárgyává. Az elsőfokú bíróság ezáltal túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, amelyet a sérelemdíj mértékének megállapításánál is figyelembe kell venni. A sérelemdíjat egyébként is eltúlzott összegben állapította meg az elsőfokú bíróság, nem értékelte, hogy a levél címzettje a érdekelt³ fenntartó szerve, amelynek véleményét a kifogásolt nyilatkozatokkal nem lehet formálni, az pedig neki nem róható fel, hogy a levél címzettje azt hozzájárulása nélkül harmadik személyek részére továbbította. Sérelmezte tanúl és tanú² tanúkenti meghallgatására irányuló bizonyítási indítványának elutasítását, ugyanis az elsőfokú ítélet kézhezvétele után jutott tudomására, hogy a NAV nyomozói jártak el a érdekelt³ban nyomozó hatóságként, amely a tanúk vallomása alapján már az elsőfokú eljárásban tisztázható lett volna. Azáltal, hogy az elsőfokú bíróság csak a nyomozó hatóság megkeresését fogadta el bizonyítékként, kizárta a valóság bizonyításának lehetőségét. Ezen túlmenően tanú² tanú, illetve az egyéb² és az Országos érdekelt³i Főigazgatóság is tudott volna nyilatkozni arról, hogy a felperessel szembeni bizalomvesztésnek lehetett-e oka a levélben foglalt kijelentés. Megsértett jogszabályhelyként jelölte meg a Ptk. 2:44.§-át, a Pp. 51.§-át, 263.§-át, 268.§-át, 279.§-át, 342.§-át és 346.§-át. Kérte a felperesnek első- és másodfokú perköltségben való marasztalását, költségeit a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 2.§ (1) bekezdése alapján 105.000 forint ügyvédi munkadíjban számította fel.

[13] A felperes az elsőfokú bíróság ítéletével szemben csatlakozó fellebbezést terjesztett elő, amelyben az elsőfokú ítélet elégtétel adásra vonatkozó rendelkezését kérte megváltoztatni olyan módon, hogy a másodfokú bíróság az alperest az egyéb² mellett az Országos érdekelt³i Főigazgatóság (székhely: cím⁶ egyéb¹ Országos érdekelt³-főigazgató) részére címezve az alábbi tartalmú közlemény megküldésére kötelezze: „Valótlanul állítottam a érdekelt¹ problémák tárgyú 2020. november 5. napján kelt egyéb érdekelt¹nak, az egyéb² érdekelt⁵ának címzett panaszlevelemben, hogy felperest, a Kórház gazdasági igazgatóját bilincsben vitték ki a érdekelt³ből a dolgozók szeme láttán, csalás gyanúja miatt, ugyanis ez az állítás minden részletében teljesen alaptalan. A valótlan, félrevezető, felperes¹ jóhírnevét és becsületét sértő közléseim miatt a jelen helyreigazítás közzétételére kötelezett a bíróság. A valótlan, félrevezető felperes¹ jóhírnevét és becsületét sértő közléseim miatt elnézésüket kérem.”

- [14] Fellebbezési ellenkérelme a fentieket meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Kiemelte, hogy az alperes ugyan az kft. Kft. képviselőjeként került jogviszonyba a Kórházzal, de a jogsértést az abból eredő helyzetével visszaélve, a tevékenységi köréből kilépve követte el. A panaszlevelet a kft. e-mail címéről küldte meg az egyéb2 részére, de ezt a technikai aktust leszámítva a panaszlevelet mint magánszemély írta alá, és egyéb2 nem utal arra, hogy a panaszt a kft. ügyvezetőjeként terjesztette volna elő. Nincs jelentősége annak, hogy a panaszlevelet milyen címmel továbbította az egyéb2, ahogy annak sem, hogy a levelezés során az alperest az kft. Kft. képviselőjeként jelölték meg. Mindebből következően a személyiségi jogsértésből fakadó igények érvényesítésének az alperessel mint magánszeméllyel szemben van helye. Az alperes per tárgyává tett kijelentése valótlan tényállítás és híresztelés, továbbá kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás, amely társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására is alkalmas. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a további bizonyítást helyesen mellőzte, ugyanis olyan kérdéskörben, amely állami hivatalos szervek eljárásával függ össze, a legobjektívebb bizonyítási eszköz e szervek megkeresése. Állította, hogy nem közszereplő, az alperes perrel érintett közlései pedig nem minősülnek a közügyek vitatásának. Költségeit a másodfokú eljárásra az R. 2.§ (1) bekezdése alapján 127.000 forint ügyvédi munkadíjban számította fel.
- [15] A fellebbezés és a csatlakozó fellebbezés részben alapos.
- [16] Az alperes fellebbezésében eljárási szabálysértésként hivatkozott a Pp. 342.§ (1) bekezdésében foglaltak megsértésére, ezért a másodfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 369.§ (1) bekezdése szerinti felülbírálati jogkörében először ebben a kérdésben foglalt állást. A keresetlevélből megállapíthatóan a per tárgyat a 2020. november 5. napján kelt levélnek az a részlete képezte, amely szerint „felperest, a Kórház gazdasági igazgatóját bilincsben vitték ki a érdekelt3ból a dolgozók szeme láttára, család gyanúja miatt”. Az ezt követő mondatot, amely szerint „most megint ugyanabban a pozícióban dolgozik egyéb érdekelt2 karöltve” a felperes nem sérelmezte, ezért az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a Pp. 342.§ (1) bekezdésének azt a szabályát, amely szerint az érdemi döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, az ellenkérelmen és a beszámítási kérelmen, amikor – ítéletének indokolásából következően – e kifejezés kapcsán a felperes becsületének megsértését megállapította. Az ezzel kapcsolatos megállapítást ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletből mellőzte.
- [17] A Pp. 369.§ (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságtól részben eltérő jogi következtetéseket vont le, illetve a Pp. 369.§ (3) bekezdés d) pontja szerinti felülbírálati jogkörben felülmérlegelte az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntését.
- [18] A passzív perbeli legitimáció kérdésében a másodfokú bíróság annyiban egyetértett az alperes fellebbezési érvelésével, hogy a levél megírásának oka, az ügy kiindulópontja az kft. Kft. és a Kórház közötti szerződés felmondása volt. Arra is megalapozott következtetés vonható le, hogy az első levelet, amelyre az egyéb2 2020. július 9. napján válaszolt, az alperes a kft. ügyvezetőjeként küldte el, miután annak tárgya kizárólag a szerződés megszüntetésének tárgyában való állásfoglalás volt. A per alapjául szolgáló levelet azonban az alperes már mint a komplex szakorvosi szűrővizsgálat szellemi és gyakorlati termék tulajdonosa írta, az csak érintőlegesen foglalkozott a kft. működésével, tárgya a érdekelt3on belüli állapotok, elsősorban a érdekelt3i vezetés általa hibásnak tartott döntéseinek, lépéseinek bemutatása. A levelet magánszemélyként írta alá, amihez képest valóban csak technikai kérdés, hogy milyen elektronikus levélcímről került elküldésre, és annak sincs meghatározó jelentősége, hogy azt az egyéb2 miként értelmezte. Mindezekre figyelemmel helyes az elsőfokú bíróságnak az a következtetése, hogy az alperes passzív perbeli legitimációja megállapítható.

- [19] Nem értett egyet a másodfokú bíróság az alperesnek azzal a fellebbezési érvelésével, hogy a keresetben kifogásolt kijelentés véleménynyilvánítás, erőteljes kritika, amely nem a felperes személyét érintette, hanem a érdekelt³ vezetésére utalt.
- [20] Annak megítélésekor, hogy a sérelmezett kijelentések tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak minősülnek-e, a PK 12. számú kollégiumi állásfoglalás szerint a kijelentéseket a maguk egészében kell vizsgálni, a kifogásolt közléseket pedig nem a formális megjelenésük, hanem a valóságos tartalmuk szerint, a szavak általánosan elfogadott jelentését alapul véve kell figyelembe venni. Míg vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmezhetetlen, addig a bizonyíthatóan hamis tények önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt {7/2014. (III. 7.) AB határozat [49]}. A véleménysszabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, avagy tényállításnak minősül-e.
- [21] Az alperes fellebbezési hivatkozásával szemben a levélben foglalt közlés nem véleménynyilvánítás, hanem tényállítás, az alperes egy, a múltban bekövetkezett, egyértelműen beazonosítható, utólag bizonyítható cselekmény, esemény megtörténtét híresztelte a felperesről, akit név szerint és a érdekelt³ban betöltött pozíciója alapján is megjelölt.
- [22] A Ptk. 2:44.§ (1) bekezdése szerint a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja. Ez azonban csak a véleménynyilvánításra vonatkozik, mert a tények meghamisítása esetén a jogvédelem tekintetében ilyen különbségtétel nem tehető. Mindebből következik, hogy a felperessel kapcsolatban a közszereplői státusz vizsgálata szükségtelen volt, másrészt pedig az alperes tartozott bizonyítani a közlés valóságát. Az elsőfokú bíróság az alperes bizonyítási indítványát teljesítve megkereste a Zala Megyei Rendőr-főkapitányságot, majd a Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Irodáját, és a megkeresésre adott válaszok alapján rögzítette, hogy a felperessel szemben a vizsgált időszakban előállításra, kényszerintézkedésre nem került sor, vagyis a közölt tény valóságát az alperes nem bizonyította.
- [23] A másodfokú bíróság is úgy ítélte meg, hogy e tény bizonyítására a kényszerintézkedés foganatosítására jogosult hatóság igazolása alkalmas, ezért az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte a tanúbizonyítást. A tanút a bíróság ténykérdésekben hallgatja meg, a tanú nem a bizonyítás lehetséges eszközéről tesz vallomást, így annak, hogy az alperes szerint a tanúvallomásokból esetlegesen kiderülhetett volna, hogy az alperessel szemben egy másik nyomozó hatóság járt el, jelentősége nincsen, e feltételezésre alapítottnak a tanúbizonyítás mellőzése megalapozottnak nem sérelmezhető.
- [24] A per tárgyát képező kijelentés nem csak valótlan, hanem a felperesre nézve sértő is, mert az alperes olyan jelentős súlyú bűncselekmény, mégpedig vagyoni elleni bűncselekmény alapos gyanúját állította a érdekelt³ gazdasági igazgatójával szemben, ami az előállítás során kényszerintézkedésként bilincs alkalmazását is szükségessé tette.
- [25] A másodfokú bíróság ezért e kijelentés tekintetében az elsőfokú bírósággal egyezően megállapította a felperes jóhírnévhez való jogának sérelmét, azzal, hogy határozatának rendelkező részében pontosan meghatározta, hogy az alperes mely tények híresztelésével követte el a személyiségi jogsértést. Miután a Ptk. 2:45.§-a egyértelművé teszi, hogy valótlan tény állítása, híresztelése a jóhírnév, míg a kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás a becsület megsértését jelenti, a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget arra, hogy ugyanazon kijelentés kapcsán a felperes becsülethez való jogának sérelmét is megállapítsa.

- [26] Az alperes a kereset elutasítására irányuló elsődleges fellebbezési kérelmében a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés b) pontja szerinti felróhatóságtól független szankció alkalmazását nem kifogásolta, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének ezt a rendelkezését a másodfokú bíróság érdemben nem vizsgálta.
- [27] A felperes Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti szankciót érintő csatlakozó fellebbezését teljesítette a címzett szervezeti átalakítás miatt megváltozott személyére vonatkozó részében, illetve a másodfokú bíróság is szükségesnek tartotta az elégtételadás módjának az elsőfokú ítéletben foglaltaknál pontosabb meghatározását. A keresetlevélben megszövegezett írásbeli nyilatkozat helyett azonban elegendőnek találta a jogerős ítélet rendelkező részének magánlevélben történő megküldését.
- [28] A sérelemdíj leszállítására irányuló másodlagos fellebbezést a másodfokú bíróság részben teljesítette.
- [29] A Ptk. 2:52.§ (1) bekezdése szerint, akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A (2) bekezdés értelmében a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A (3) bekezdés szerint a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására – tekintettel egy összegben határozza meg.
- [30] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a sérelemdíj esetében köztudomásúnak tekinthető hátrányok is figyelembe vehetők, különös tekintettel arra, hogy a hátrány bizonyítása a sérelemdíjban való marasztalásnak nem feltétele. A sérelemdíj mértékének meghatározásánál a másodfokú bíróság is értékelte, hogy az alperes a érdekelt3 gazdasági igazgatói tisztségét betöltő felperessel szemben jelentős súlyú vagyon elleni bűncselekménnyel kapcsolatos rendőri kényszerintézkedés alkalmazását híresztelte, bár a jogsértés nem nagyobb nyilvánosság előtt, hanem magánlevélben történt, az alperesnek mégis számítania kellett arra, hogy a levélben foglalt szabálytalanságok kivizsgálása érdekében több személy előtt is ismertté válik, emellett a jogsértés súlyát növeli, hogy a levél címzettje a érdekelt3 fenntartója volt. Az alperes felróhatósága is nagyobb fokú, mert más személyektől származó, ellenőrizetlen adatokra, feltevésekre támaszkodva fogalmazott meg egy ilyen súlyú kijelentést a felperessel szemben. Figyelemmel azonban a más, hasonló tárgyú ügyekben kialakult bírói gyakorlatra, illetve arra a körülményre, hogy maga a felperes sem számolt be a köztudomású hátrányokat meghaladó nem vagyoni sérelemről, a másodfokú bíróság 500.000 forintban, és annak az elsőfokú ítélet szerinti késedelmi kamatában határozta meg azt az összeget, amely arányban áll a megállapított személyiségi jogsértés tárgyi súlyával, annak a sértettre gyakorolt hatásával és a felróhatóság mértékével, egyben kifejezésre juttatja a sérelemdíj magánjogi büntetés funkcióját is.
- [31] Az alperes által indítványozott további bizonyítás a sérelemdíj mértékének meghatározása körében szükségtelen volt, ezért azt a másodfokú bíróság is mellőzte.
- [32] A fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, a felperes jó hírvének megsértését a rendelkező részben ismertetett közlés tekintetében megállapította, egyben mellőzte a becsülethez fűződő személyiségi jogsértés megállapítására vonatkozó rendelkezést. Elégtételadásként arra kötelezte az alperest, hogy az egyéb2 és az Országos érdekelt3i Főigazgatóság részére magánlevélben küldje meg a jogerős ítélet rendelkező részét, az alperest sérelemdíj címén terhelő marasztalás összegét 500.000 forintba, és annak az elsőfokú ítélet szerinti késedelmi kamatára leszállította, míg egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

- [33] Miután a per olyan követelés – sérelemdíj – iránt folyt, amelynek összecszerű megítélése bírói mérlegeléstől függött, és a követelt összeg nyilvánvalóan eltúlzott nem volt, a felperes részére az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség leszállítására a másodfokú bíróság a Pp. 83.§ (3) bekezdését alkalmazva nem látott indokot.
- [34] A felek által a másodfokú eljárásban a Pp. 81.§ (1) bekezdése szerint felszámított perköltség viseléséről a Pp. 83.§ (2) bekezdése alapján határozott a másodfokú bíróság. Pervesztessége arányában a felperes 50.000 forint, az alperes 79.000 forint megfizetésére köteles, így az ellenérdekű félnek megtérítendő perköltség különbözeteként a másodfokú bíróság az alperest marasztalta 29.000 forintban. Kötelesek továbbá a felek személyenként 12.000 forint feljegyzett csatlakozó fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a Pp. 102.§ (1) bekezdése és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74.§ (3) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján.

Pécs, 2022. február 24.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró